

И улавя пѣтътъ къмъ мѣнастырътъ на едно съ Аннеза и съ поройтъ отъ народа.

Но прѣди да стигне тя тамо, нека ся научимъ ный какво станѣ Марія Аркска отъ похыщеніето ѝ изъ Новж-тѣ твърдыниѣ.

Трѣба да си наумимъ нѣжностъ-тѣ ѝ и вѣрностътъ къмъ Шатильона, за да разумѣмъ голѣмото ѝ отчаяніе, когато позна несумѣнно вече като прѣдатель на бащѣ си и съвиновникъ на Гюизи, человекъ когото бѣше толкозь нѣжно възлюбилъ и толкозь благородно бѣше защитилъ.

И като паднѣ внезапно отъ небето въ адъ, отъ обо-жаваніето на ангела въ силѣтъ на бѣсѣтъ, прѣкара цѣлы часове безъ да има силѣ да стори друго нѣщо освѣнъ да въздыша — и да ся искае на Мазаніела съ онова писмо което станѣ причинѣ на неговѣтъ смъртъ безъ да донесе избавленіе за неѣ.

Като ся извѣсти сутринътъ за приготвленіята на вѣн-чаваніето ѝ, и съвѣтувана отъ Шатильона да отрѣве бащѣ си отъ смъртъ съ оженваніето си за него, тяжаше спрямо тѣзи горчивѣ и ужаснѣ чашѣ, като не смѣяше нито да ѣхъ испіе, нито да ѣхъ отблъсни, когато самъ си маркызѣтъ, отъ страхѣтъ на възражданното вѣстаніе, прибѣрза да ся свѣр-ши това, дойде и ѣхъ увлече, за да не кажемъ че ѣхъ взе и ѣхъ прѣведе, прѣзъ подломѣтъ, — възползуванъ отъ непозна-тыйтъ който му отвори този проходъ.

Лесно ся разбира че този непознатытъ бѣше дѣецъ на мышоловеца — който нанесе послѣдній ударъ на дука Аркскаго, като прѣдаде дѣщерѣхъ му на непріателя на Испаніѣхъ.

А горката Марія Аркска, мъртва повечъ а не жива като стигнѣ на Кармилското прихрамѣ намѣри жъртвенни-кѣтъ готовъ, двѣ невѣстнически сѣдалища обкытены съ бѣлы